

"İ'lem Eyyühe'l-Azîz! Asabiyet-i cahiliye, birbirine tesanüd edip yardım eden gaflet, dalâlet, riya ve zulmetten mürekkeb bir macundur. Bunun için milliyetçiler, milliyeti mâbud ittihaz ediyorlar. Hamiyet-i İslâmiye ise, nur-u îmândan in'ikas..." izah?

"Asabiyet-i cahiliye" ifadesi hadis-i şerifte ırkçılık manasında kullanılmıştır.

Bu ders, Mektûbat'taki ırkçılık konusunun çekirdeği gibidir. Söz konusu Mektub'da bu hadis-i şerife de yer verilmiş ve konu bütün detaylarıyla tahlil edilmiştir.

Burada ırkçılığın terkibi veriliyor. Suyun iki molekül hidrojen bir molekül oksijenden terkip edilmesi gibi, ırkçılık da birbiriyle dayanışma içinde bulunan ve birbirine yardım eden şu dört şeyden meydana gelmiştir: Gaflet, dalâlet, riya ve zulmet

Gaflet: İrkçuların birinci gafleti, insanların kabileler halinde yaratıldığına dair ayet-i kerîmenin devamındaki şu hükümden gafil olmalarıdır: "Allah katında en keriminiz (en değerli olanınız), takvada (O'na karşı gelmekten sakınmada) en ileri olanınızdır." Hucurât Sûresi, 13

Bu gafletten kaynaklanan bir başka gaflet de, insanların ırklarını kendilerinin seçmediği, dolayısıyla onunla övünmeye bir hakları olmadığı gerçeğinden gaflettir. Bu üstünlük iddiasının ne kabirde, ne mahşerde, ne mîzanda bir işe yaramayacağından gaflettir.

Biz o övündüğümüz ırka mensup olmak için bir gayret göstermiş değiliz, üniversite imtihanına giren adaylar gibi, bir imtihan geçirerek başarı sağlamış da bu ırka dahil olmuş değiliz. Öyle ise, bir başarımız söz konusu değil ki, övünmemiz de söz konusu olabilsin.

Dalâlet: Dalâlet, istikametten sapan her türlü yanlış düşünce ve inancı ifade eder. İslâm'ın çizdiği istikamet yolunda ırkçılığın yeri yoktur.

Riya: Riya, gösteriş yapmak, başkalarına üstünlük taslamak, dikkatleri üzerine çekmek demektir. Riya için Üstat hazretleri şirk-i hafi (gizli şirk) ifadesini kullanır. Yâni, riya rızanın zıddıdır. Hakk'ın rızası yerine mahlukatın görmesine önem vermek gizli bir şirk kabul edilmiştir. Kaldı ki, ırkçılar kendi faziletlerini, iyiliklerini, kemallerini nazara vermekten çok, ecdadın güzellikleriyle övünür, onunla başka ırklara üstünlük taslama yoluna giderler. Halbuki, dedelerimizin faziletleri bize aksetmez. Onları sadece rahmetle anarız, ancak dedemizin ilmi bizi âlim yapmadığı gibi, zenginliği de bizi fakirlikten kurtarmaz.

Her yatsı namazından sonra okunan “Onun kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır.” (Bakara Sûresi, 286) mealindeki ayet-i kerîme, kişinin ancak kendi ameliyle mükafat yahut cezâ göreceğini ders verir ve bütün kötülükler gibi ırkçılık hastalığına karşı da bizlere en müessir bir ilaç olur.

Zulmet: Zulmet nurun zıddıdır. En büyük nur iman nurudur; küfür karanlığını ortadan kaldırır. Aynı şekilde, ilim de bir nurdur; cehalet zulmetini izale eder. Keza, güzel ahlâk da bir nur olup kötü huyları giderir. İrkçılık, bu üç sahada da insana bir nur, bir ışık vermediği için sadece bir zulmettir ve insanın nefsinin ve enaniyetini kabartmakla onu nurdan uzak kılan bir afettir.

Hamiyet-i İslâmiye: Rabbimiz Kur’ân-ı Kerîm’inde, ancak müminlerin birbiriyle kardeş olduğunu haber veriyor. Bu İlâhî mesajı iyi anlayıp, Müslümanlara hangi ırktan olurlarsa olsunlar sevgi beslememiz, onlarla kardeşlik bağlarımızı kuvvetlendirmeye çalışmamız gerekir. Bunu yaptığımız takdirde, iman nurundan mahrum insanların imdadına da birlikte koşar ve onların da Allah’ın razı olduğu kullar olmalarına candan gayret ederiz.